58e jaargang. — N° 96. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 2 December 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, **4** fr. per jaar.
Een maal » **3** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Een broksken geschiedenis.

Den 16e October, eer dat de uitslag der gemeenteverkiezingen kon bekend zijn, gaf *Le Peuple*, het orgaan der roode woelgeesten, reeds eene manchette in vette letters : Démission — Ontslag !

Het klerikaal gouvernement moest, kost wat kost, verslagen zijn, zoo luide het ordewoord. Wat bluffers toch !

— Donderdag, 19e October schreef hetzelfde blad : « Indien de HH. de Broqueville en consoorten hun paksken niet maken, zooals de HH. Schollaert, Helleputte en Liebaert het hun vroeger voordeden, dan mag de werkersklas zoowel als de liberale en volksgezinde burgerij geen uur lang de wapens neerleggen, en als die schaamtelooze kerels (ces impudents) vermetel genoeg zijn om nog voor de Kamers te verschijnen, dan behoort uit alle hoeken des lands, bij de heropening der Kamer, eene schrikwekkende uitjouwing (une huée formidable) op te stijgen, en de dubbele volkskreet weerklinken tot in 't paleis der Natie en dat des Konings : Ontslag — Ontbinding. Schrikkelijk niet waar !

— *Vooruit*, 't orgaan van Wardje Anseele, wil niet ten achter staan en kondigt een tempeest aan in de eerste kamerzittingen, tempeest waar meer dan een bootje schipbreuk zal lijden !

Brrr... 't is om ervan te huiveren !

Gezel Bertrand eischt dadelijk de ontbinding der Kamers... « Uitstellen tot einde Mei, dat is de klerikale partij laten het land voort besturen, zonder het minste recht ».

— Daarop komen de linkerzijden bijeen, hun ordewoord rondbazuinen : er moet dadelijk eene oplossing komen bij de heropening der Kamers, de ministers moeten op staanden voet aftreden « daar de huidige toestand niet langer kan duren zonder gevaar voor 't land ». . . .

. . . . . .

— Dinsdag 14e November, 't is nu al meer dan tien dagen voorbij, kwamen de Kamers bijeen en de ministers zijn nog altijd op hunnen post — en er kwam geene schrikwekkende uitjouwing — en 't paleis der Natie dreunde niet van den volkskreet : Ontslag ! Ontbinding — Wardje's tempeest is in 't water gevallen — en er is geen spoor van gevaar voor 't land. 't is kalm en rustig overal...

Minister de Broqueville vreesde niet voor de Kamer te verschijnen... speelde met open kaarten : wat vroeger gebeurde zal nu nog plaats hebben : zoodra de algemeene volksoptelling gedaan en goedgekeurd is, kan het getal zetels bepaald worpen en dan tegen Mei zal de ontbinding aan den Koning gevraagd worden.

— Daar stonden nu de roode en blauwe haantjesvooraan... dus geen ontslag van de ministers, geene oogenblikkelijke ontbinding der Kamer... Plechtig oogenblik.. de groote leider der linkerzijden Vandervelde opent den mond... de socialisten staren met verwachting naar den meester.. Hymans en Warocqué uit eerbied buigen het hoofd en al de liberalen met hen.

Dan Vandervelde triomfantelijk : Wij krijgen de ontbinding, dus gij geeft ons wat wij vragen, vivat ons !

Wat paljasserij ! zij eischen ontslag en zonder uitstel ontbinding ; zij krijgen geen ontstag en geene ontbinding dan op de gewone uur ; zij zijn tevreden en kraaien victorie. Goede jongens — onbegrijpelijk en toch waar.

* * *

Daarop vallen al de roode en blauwe organen, groote blaffers en kleine keffers, aan 't huilen door het land van *de verlossing is nabij*.

Als het maar geene verlossing is gelijk die van 15e October ll. te Hasselt, Tongeren, Maeseyck en elders !

(De Onafhankelijke). ZOO IS HET.

Bemesting der weiden.

Het is in herhaalde malen dat de weiden bemest worden.

De fosfaat en potasch inhoudende meststoffen worden het eerste toegediend, van November tot Februari, en gewoonlijk onder vorm van metaalslakken of kainiet. Men gebruikt doorgaans per hectaar 600 tot 1000 kil. metaalslakken en 5 tot 600 kil. kainiet. In de late toepassingen van Maart en April moet men den superfostaat en het potaschchloruur verkiezen.

Men kent de goede uitwerksels dezer twee meststoffen. Het phosphorisch zuur heeft geene zoo zichtbare werking als de stikstofhoudende meststoffen, doch het geeft de hoedanigheid aan het gras en de jarige dieren welke het gebruiken versterken hunne beenderen en ontwikkelen zeer goed.

Aangaande den potasch zullen wij zeggen dat zijne toepassing in vele gevallen betere uitwerksels dan de andere meststoffen gegeven heeft. De hoeveelheid van het gras wordt er door vermeerderd. Het gras wordt steviger, malscher, en de hoedanigheid van het gras wint er door. Wat de stikstofhoudende bemesting betreft, men kan ze enkel in het doode seisoen toepassen. In Maart, voor de eggingen, zal men 150 kil. ammoniaksulfaat toedienen. Ook is het gebruik van het mestwater alsdan aan te raden.

Het stalmest wordt nog dikwijls gebruikt voor het bemesten der weiden ; nogtans is het verstandiger dit in de leploegde landen te gebruiken en, behalve de uitzonderlijke gevallen, bij voorbeeld, als men te veel stalmest heeft, is zijn gebruik in de weiden aan te bevelen.

Doch het gebruik in den winter van een mengsel van goede aarde en kalk geeft steeds goede uitslagen. Het versterkt het gras en de kalk is niet alleen een voedsel, maar helpt ook nog tot de ontbinding der organieke stoffen en belet eene noodlottige zuurheid.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. FIEVÉ & Cie, Gent. Het zijn de beste.

— LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een « TOP » bestelt, let wel op dat men U geen ander water schenke.

Er bestaat maar één « TOPBRONNEN » water, en deze die zonder U te verwittigen, ander water geven, wanneer gij « TOP » vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

— MAN VAN GEWICHT. — De heer Terwagne, socialistisch Kamerlid voor Antwerpen, weegt 162 kilos. Dat zegt genoeg dat de heer Terwagne, hoewel roode *leider*, geen roode *lijder* is.

't Is gelijk, we hebben nog maar liever half zooveel te wegen of nog wat minder.

— HUISVROUWEN, OPGEPAST. — Kruideniers geven namaaksels van Trappisten Chicorei Vincart. Zulks is bedrog. Eischt wel het merk Vincart op het pak.

— DE SPROT. — De sprot of anders gezegd de sardijnen der Noordzee hebben hunne verschijning gedaan. Reeds groote hoeveelheden werden gevangen en verkocht aan 30 fr. de 100 kilo ; dit is een zeer hooge prijs

Gisteren morgend verlieten de visschersbooten van Ostende de haven en staken in zee, daar het voorbijtrekken werd gemeld van eene buitengewone school van sardijnen.

— GOEDKOOPE MESTING VAN HET VEE. — Wilt gij goedkoop uw vee vetten, geeft het den verrijkten kokoskoek van Landen. (Eenig fabriekant.)

Rijkdom gelijk aan die van het lijnmeel, zeer verteerbaar.

— IN EENE ENGE STRAAT. — Twee personen ontmoetten elkander in een zeer nauwstraatje en de eene scheen voor de andere niet te willen wijken. Dan riep de eene of forschen toon : « Ik wijk niet voor een gek » !

« Ik heel gaarne », antwoordde de andere, en ging op zijde.

Huis COLLÉE,
Groote Markt, Tongeren.
DEPOT VAN DEN
INKT GIMBORN

— LOGIEK. — Hij : « Ik was een ezel toen ik met u trouwde ».

Zij : « En houdt ge u nog voor een ezel ? »

Hij : « Neen. »

Zij : « Awel, dan moet ge mij dankbaar zijn, omdat ik u genezen heb... »

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup. Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estèphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup, St-Estèphe, Médoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médocwijnen en niet als CHATEAU Canteloup mogen verkocht worden.

— NOG EEN TOMBOLA. — Het Staatsbestuur kondigt een koninklijk besluit af van 15 november, waardoor de naamlooze maatschappij der tentoonstelling van Charleroi gemachtigd wordt eene nieuwe tombola in te richten, waarvoor er voor 5 millioen frank briefjes zullen uitgegeven worden. De eerste prijs zal een millioen zijn, de 2e prijs 200,000 fr. en de derde 100,000 fr.

Er zullen eerst briefjes uitgegeven worden aan 2 fr. ; brengt die uitgifte niet genoeg op, dan zullen de prijzen in evenredigheid verminderd worden en er zal eene twee uitgifte mogen gedaan worden aan 1 frank het briefje en desnoods nog eene aan 50 centiemen.

—Zwakke lieden bleek van kleuren
Neemt om u meer op te beuren,
't Beste middel wijd beroemd,
Samson-Kina wordt 't genoemd.
Samson-Kina, Zuivere Kina wijn
Jacques Neefs, Antwerpen.

— BAAS BOVEN BAAS. — Een deensche boer reed eens met zijn leegen wagen onder eene hevige regenbui naar huis terug, toen hij een heel gezelschap heeren en dames tegenkwam, op een wandeling door het slechte weder overvallen en doornat. De boer neemt het heel gezelschap in zijn wagen op en zegt onderweg tot den jongen man, die naast hem is gaan zitten :

— Hoort ge hier in de streek thuis ?
— Ja zeker.
— Woont ge in Fredensborg ?
— Ja
— Wat doet ge daar ?
— O, niet veel : ik ben de kroonprins van Denemarken.
— Zoo, zoo. En die oude heer ?
— Dat is mijn vader, koning Christiaan.
— Kom, kom. En die twee heeren met baarden ?
— Dat zijn mijne zwagers, de tzaar en de koning van Engeland.
— Wel, wel. En die twee anderen ?
— De oudste is mijn broeder, de koning van Griekenland en de andere de prins van Zweden.
— Nu, zegt de boer, die (de koninklijke familie niet kennende) overtuigd was dat hij voor den aap werd gehouden : « Weet ge wie ik ben ? Zeg het niet verder, hoor : ik, ben Onze Lieve Heer ».

— OM GEZOND te zijn en het leven te verlengen, is het voldoende allen overdaad te vermijden en zorg te dragen het lichaam vrij en het bloed zuiver te behouden door het gebruik van het uitmuntend zuiveringsmiddel antislijmachtige Pil Walthery genaamd.

— STERK. — Bij ons in Amerika, zei Mijnheer Schwindler, zijn de dokters al zoover, dat ze iemand zijne hersens er uitnemen en door betere vervangen.

— Dat is nog niets ; bij ons heeft onlangs een dokter iemand z'n ooren wat naar achter, omdat de plaats voor zijn mond te klein was.

Ik WAS VERPAKT, ik hoeste dag en nacht en niets hielp mij, toen men mij aanraadde de Borstpastil Walthery te gebruiken, welke mij, in min dan drie dagen genezen heeft. (Uit eenen brief van Mej. El. Galeur van Brussel).

— EEN grondeigenaar keert na eene wandeling naar huis terug, en vindt zijnen koetsier dronken aan den straatweg liggen.

Grondeigenaar. — Maar, Karel, daar ligt gij stomdronken langs den weg !

Koetsier. — Gij hebt gemakkelijk praten. Ik heb geen koetsier, die mij naar huis rijdt als ik dronken ben.

TONGERSCHE PAPIERHANDEL
Huis COLLÉE, Tongeren.
Fabriek van papierenzakken.
Inpakpapier.
— IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN. —

HOPJES DE BEUKELAER

— PRIJS GUINARD. — Alle vijf jaren moet de stad Gent aan de regeering eene som van 10,000 frank overhandigen voor den vijfjaarlijkschen prijs ingesteld door D'Guinard en bestemd voor dengene die het beste werk heeft gemaakt of de beste uitvinding heeft gedaan om den stoffelijken of verstandelijken toestand der arbeidersklas te verbeteren.

De negende wedstrijd van dien prijs is nu geopend, en de perso en die er wenschen aan deel te nemen moeten voor 1 juli 1912 aan het ministerie van arbeid en nijverheid de noodige stukken bezorgen : boekwerk, handschrift, model of beschrijving der gedane uitvinding.

POÈLES GODIN
Dépositaire : **J. VROOMEN**,
rue de Maestricht, 2, Tongres

— TWEE jonge losbollen kwamen langs een stuk land, waar een boer aan 't zaaien was.

« Zaai maar op, boerken, zei er een, wij zullen 't eten als 't rijp is. »

« Ja, 't kan wel zijn, zei de boer, 't is eten voor de beesten. »

Fumez le CIGARE
L'HYGIÈNIQUE
COMPOSITION HAVANE
En vente dans toutes les bonnes maisons.

— A. — Het is merkwaardig hoe onpraktisch zekere geleerde menschen zijn.

B. — Ja, dat is waar, daar hebt ge, bij voorbeeld, professor Khale. De man heeft de helft van zijn leven doorgebracht, met negen of tien talen te spreken, en tot slot van rekening trouwt hij eene vrouw die hem nooit aan 't woord laat komen.

— FONTEINPENNEN van af 0,50 fr.
Met goude pen van af 4.75 fr.
Boekhandel COLLÉE, Tongeren.

— AANTAL VOLKSVERTEGENWOORDIGERS. — In België is er 1 volksvertegenwoordiger op 40,000 inwoners ; in Holland is er een op 60,000 inwoners ; in Engeland 1 op 68,000 inwoners en in Duitschland voor den Rijksdag 1 op 160,000,

In plaats van 166 gaan wij nu met Juni er 184 of 186 tellen.

— MILITARIA. — De mannen, die gaarne elken Belg den ransel op den rug zouden willen gespen, zijn bijeengekomen en hebben eene dagorde gestemd in welke zij zeggen dat het cijfer van 42,800 man effectief op vredesvoet moet afgeschatt worden opdat het stelsel van één zoon per huisgezin zijn volle uitwerking zou kunnen bekomen.

Dan zouden wij eene jaarlijksche lichting hebben van minstens 30,000 man, helgeen de uitgaven voor het leger van 100 tot 150 millioen per jaar zou doen klimmen.

Wij denken dat het met 100 millioen ballekens al kan gaan.

BOEKENNIEUWS.

Gaat verschijnen voor de eerste maal :
DE CARTABELLE IN 'T VLAAMSCH
voor het jaar 1912.

Zich te wenden tot den uitgever D. CORMAUX te Luik en tot de voornaamste boekhandelaars.

Te verkrijgen in den Boekhandel COLLÉE, Groote Markt, Tongeren.

PETIT-BEURRE PAREIN
—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAR. BEDIENNE.
Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot deapotheek Gauthier, Mechelen.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

HUIS COLLÉE
— GROOTE MARKT, TONGEREN —
NIEUWE EN SCHOONE KEUS IN
-: Bureelinktkokers :-
— VOORDEELIGE PRIJZEN. —

KOSMOS
Maatsch. Levensverz. Lijfrente enz. opgericht te **Zeist (Holland) 1862**, in België werkende sedert 1882. Waarborgfonds : 66,880,735 fr. *vraagt AGENTEN* met goede relatiën, tegen voordeelige conditiën. — Tarieven gratis op aanvraag toegezonden.
Brieven Directie voor België : **59, Boulevard Anspach, Brussel.**

De helft beter koop !
Verzekeringen van allen aard.
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN.
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DENIS,
Plekelpoelstraat, 27, TONGEREN.
VOOR AANNEMERS EN METSERS.

Geen Grijs Haar
MEER !!!
« De Nieuwe London »
doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, leint hoofdvallen en neemt de pellisjes van het hoofd weg.
Eische op den heik !
In flacons van fr. 1,50 en fr. 2,50
Engelsche Haarlinctuur van 2 fr. per flesch
Te koop bij Apothekers — Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels te 't goed: Parfumerie Fr. Reis, Stationsstraat (Belgie)

MARGARINE
Columba
Eischt dit merk op elk pak.
is de beste. Zij vervangt de boter voor alle gebruik
Ch^s Van den Bussche
MERXEM

HET GEHEIMZINNIG HUIS

(23e VERVOLG).

Maar Ursula had reeds in den donkere gang gekeken, en hare scherpe oogen hadden nog eene andere trap ontdekt rechts, die naar eene deur leidde.

— Waar voert dat heen ? vroeg zij.

Rennie die in de gang stond en haar verder doordringend trachtte te beletten, gaf ten antwoord :

— Naar de achterdeur, denk ik.

— Ik geloof, zegde Ursula, dat ik hier zooeven iets hoorde stommelen, vòòr wij binnenkwamen. Ja, ik weet zeker dat het hier was. Denkt ge, M. Merton, hernam zij, zich tot de notaris wendende, die in de keuken stond te praten met hare zuster, — denkt ge dat hier in het donker iemand kan verscholen zijn, of in een van de kelders ?

Rennie die haar gevolgd was, schoot in een lach.

— Haal u toch geen dwaasheden in het hoofd, juffv. Ursula, zegde hij. Er zou onmogelijk iemand in het huis kunnen gekomen zijn. Al de benedenvensters zijn met houten bevestigd, zooals ge ziet.

— Zoo ? Wilt ge dan toch wel eens dat achterste venster openen, zooals wij kunnen zien wat er van is ?

M. Rennie keek den notaris aan. De jonge man was zoo bleek, dat M. Merton uitriep :

— Gij zijt niet wel, geloof ik. De slechte atmosfeer heeft u reeds gepakt.

— Ik ben erg gevoelig voor benauwde lucht, zegde Rennie, en ik acht niets gevaarlijker, dan de atmosfeer van zulke gesloten huizen. Bepraat de dames om naar boven te gaan, M. Merton. Ik neem het niet op mijne verantwoording, dat zij nog langer hier blijven.

— Als ge enkel maar dat ééne blind wilt openen, zoodat ik even kan rondkijken, dan zal ik onmiddellijk meegaan, hield Ursula vol.

De secretaris baalde zijne schouders op.

— Ik mag het niet doen, zegde hij. Het is niet veilig.

Hij kreeg zijn zin. M. Merton, ziende hoe bleek de jonge man was, en zelf niet verlangend om nog langer in deze atmosfeer te vertoeven, bepraatte Ursula om met hem naar boven te gaan, en zoo keerden zij allen door de reeds vroeger betreden kamers terug.

— Ik geloof, zegde M. Merton, toen zij weer goed en wel in den tuin van Haven House waren, en de secretaris, die nu weer zijne gewone kleur terug had, de deur in den muur afsloot — ik geloof dat ik maar niet zal wachten om aan Miss Evering te schrijven. Ik zal liever dadelijk met haar over het huis gaan spreken. De zaak duldt geen uitstel. Hier moet onverwijld verbetering worden aangebracht.

— Juist zegde Rennie. Ik zal u zeer verplicht zijn, M. Merton, als gij u zelf daar voor wilt spannen.

De twee heeren gingen nu samen de trap op, en de beide meisjes bleven alleen in den tuin. Betty keek hare zuster aan, wier gezicht zeer rood zag en wier oogen opgewonden glinsterden.

— Wat hebt ge, Ursula ? vroeg zij. En waarom wildet ge toch met alle geweld in die afschuwelijken rattenkeuken blijven ?

Ursula, zonder een woord te spreken, haakte haren arm onder den arm van hare zuster en wandelde met haar het pad af naar de kruisbesstruiken. Toen zij daar tusschen geheel verscholen waren, zoodat zij geen luisteraars te duchten hadden, fluisterde Ursula hare zuster in het oor :

— Ik wilde er achter komen wat Rennie daar heeft uitgevoerd, voor hij ons binnen liet.

Betty staarde haar aan.

— Rennie ? zegde zij onthuts, Maar hij vezekerde toch stellig dat hij niet in het huis was geweest !

— Dat zegde hij, ja. Maar het was niet waar !

— Hoe weet ge dat ? vroeg Betty.

— Omdat ik witte kalkvlekken zag op zijn frak. En toen ik in de donkere gang mijne hand over den muur streek, waren er volmaakt dezelfde witte vlekken aan.

— Maar waarvoor zou hij er dan zijn geweest, denkt ge ?

— Dat is juist wat ik weten wil.

— En waarom zegde hij dan dat hij er niet was geweest ?

Daar moet ik achter komen — en dat zal ik ook !

De meisjes stonden stil in het midden van den boomgaard, beiden met een gevoel van kilheid, hoewel de zon haar warm genoeg bescheen. Betty kroop dichter bij hare zuster en zegde zachtjes :

— Wij moeten het aan mijnheer Merton zeggen. Als hij beneden komt, moeten wij hem aanklampen, en ge moet hem vertellen wat ge hebt opgemerkt.

Ursula echter was niet zoo zeker dat dit tot iets leiden zou.

— Ge weet hoe hij 't opnam, toen wij hem zegden wat wij gezien en gehoord hadden, zegde zij. Ze winden hem eenvoudig om den duim, en ik verwacht niet anders dan dat hij weer net als te voren de praatjes van Rennie herhalen zal.

— Houdt ge hem dan voor niet zoo betrouwenswaardig, als hij zich voordoet ? vroeg Betty. Ge weet toch dat hij mij de sleutels van het huis liet halen en dat hij er op stond om het te bezichtigen, niettegenstaande de bezwaren die Rennie opwierp.

— Maar hij hielp mij niet toen ik er op aandrong dat er in den kelder licht zou worden gemaakt, wierp Ursula tegen.

Betty zweeg. Dit was waar, en het had ontegenzeggelijk den schijn alsof M. Merton niet zoo flink en doortastend was, als de meisjes hem wel hadden kunnen wenschen. Toch, om die reden te wantrouwen, daar kon voor het oogenblik nog geen sprake van zijn.

De meisjes keerden nu in het huis terug en wachtten in de ontbijtkamer, met de deur op een kier om M. Merton als hij beneden kwam op te vangen. Na verloop van een half uur hoorden zij op de trap zijnen stap en zijne stem, maar tevens die van den secretaris. Betty's gericht betrok.

— Het zal niet baten, fluisterde zij. Hij is alweer bekonkeld.

En zoo scheen het inderdaad. Toen de beide heeren beneden kwamen, heerschte er blijkbaar tusschen hen een geest van volmaakt harmonie.

— Zoo ! Ik heb dat zaakje in handen genomen, jonge dames, en ik geloof dat ge u over een mogelijken inval van ratten niet ongerust behoeft te maken begon den notaris, terwijl hij glimlachend in de kamer trad.

— Wel, wat denkt ge dan te doen ? vroeg Betty flauwjes.

— Heel eenvoudig. De ratten verdrijven, het riool verbeteren, en het huis in volmaakte orde brengen om onmiddellijk te worden verhuurd, M. Rennie zal er voor zorgen.

— M. Rennie ? riep Betty, op zoo onmiskenbaar wantrouwingen toon, dat Ursula zich haastte om hare zusters iudiscretie goed te maken door te zeggen :

— O, dat doet mij plezier ! Het had voor ons iets zoo angstigs, een leeg huis naast ons te hebben.

— Ik ben u zeer verplicht M. Merton, dat ge met Miss Evering er over gesproken hebt, zegde Rennie wiens gezicht echter weer bleek zag en uit wiens geheele houding viel op te maken dat hij zich niet op zijn gemak voelde. Zij heeft het beter opgenomen, dan ik verwachtte. Maar ik geloof niet dat zij mij zoo beslist en dringend zou hebben laten spreken, als zij 't u, met het oog op uwe bijzondere positie, heeft laten doen.

De meisjes waren verrast door deze woorden, uit welke met zekerheid viel op te maken dat M. Merton nogmaals met hare tante eene conferentie had gehad. Indien de oude dame in staat was zoo met haren zaakgelastgde te redeneeren op hem opdrachten te geven, dan kon zij toch onmogelijk zoo geheel onder den duim van Rennie staan. Aan den anderen kant was het niet aan te nemen, dat de heer Merton met den secretaris onder ééne deken liggen zou.

Nadat er tusschen de beide heeren nog het eene en ander besproken en eene raming van de kosten opgemaakt was, maakte de heer Merton zich gereed om te vertrekken. Maar Ursula wist toch nog hare zuster te beduiden, dat zij Rennie voor eenige oogenblikken aan den praat moest trachten te houden ; en dus, zoodra de heer Merton opstond, wendde Betty zich tot den secretaris en zegde zachtjes tot hem :

(Wordt voortgezet).